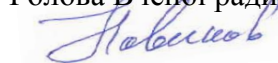

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА АКАДЕМІЯ МУЗИКИ ІМ. М.ГЛІНКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО:

Рішенням Вченої ради
Дніпропетровської академії музики
ім. М.Глінки
«03» вересня 2020 р. протокол № 1

Голова Вченої ради академії

Ю.М. НОВІКОВ

Введено в дію наказом ректора
«03» вересня 2020 р. № 69

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ в Дніпропетровській академії музики ім. М.Глінки (зі змінами та доповненнями затвердженими Вченою радою Протокол № 1 від 31.08.2021)

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення про організацію освітнього процесу в Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки (далі Академія) є основним нормативним документом, що регламентує організацію та проведення освітнього процесу в Академії відповідно до законодавства України та стандартів вищої освіти.

Одними з основних завдань Академії в організації освітнього процесу є:

- провадження на високому рівні освітньої діяльності, яка забезпечує здобуття особами вищої освіти відповідного ступеня за обраною спеціальністю, та забезпечення творчої діяльності учасників освітнього процесу, підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації і використання отриманих результатів в освітньому процесі;

- забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності;

- створення необхідних умов для реалізації учасниками освітнього процесу їх здібностей і талантів;

- налагодження міжнародних зв'язків та провадження міжнародної діяльності в галузі освіти та науки.

Діяльність Академії в організації освітнього процесу здійснюється на принципах автономії та самоврядування.

У рамках визначеного змісту автономії та самоврядування Академія має право:

- розробляти та реалізовувати освітні програми в межах ліцензованої спеціальності;

- самостійно визначати форми навчання та форми організації освітнього процесу;

- запроваджувати рейтингове оцінювання освітніх, наукових та інноваційних досягнень учасників освітнього процесу;

- надавати додаткові освітні та інші послуги відповідно до законодавства;

- самостійно розробляти та запроваджувати власні програми освітньої діяльності;

- присуджувати ступені вищої освіти здобувачів освіти м, які відповідно до законодавства успішно пройшли процедуру атестації, після завершення навчання на відповідному рівні вищої освіти;

- встановлювати власні форми морального та матеріального заохочення учасників освітнього процесу;

- звертатися з ініціативою до органів, що здійснюють управління у сфері вищої освіти, про внесення змін до чинних або розроблення нових нормативно-

правових актів у сфері вищої освіти, а також брати участь у роботі над проектами;

– забезпечувати інші права, що не суперечать чинному законодавству.

Нормативно-правовою базою освітнього процесу в Академії є Конституція України, закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», Національна рамка кваліфікацій, Статут Академії, стандарти освітньої діяльності, стандарти вищої освіти, інші нормативні та розпорядчі документи, що стосуються вищої освіти.

Основні терміни та їх визначення

Академія – заклад вищої освіти, який здійснює підготовку фахівців з вищою освітою за освітньо-професійними програмами всіх рівнів в окремо визначеній галузі знань; є провідним науково-методичним центром у сфері своєї діяльності та має високий рівень кадрового й матеріально-технічного забезпечення; провадить культурно-просвітницьку діяльність;

Вчена рада – колегіальний орган управління Академією. Вчена рада створюється на п'ять років. Склад Вченої ради Академії затверджується наказом ректора Академії. До складу Вченої ради входять за посадами ректор, проректори, декани, заступники деканів, завідувачі кафедр, вчений секретар, директор бібліотеки, головний бухгалтер, керівники органів самоврядування та голова первинної профспілкової організації працівників Академії, виборні представники, які представляють науково-педагогічних працівників, а також керівники органів студентського самоврядування вищого навчального закладу. Засідання Вченої ради Академії проводяться щомісячно.

академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Тривалість академічної години становить, як правило, 45 хвилин. Дві академічні години утворюють пару академічних годин;

академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами;

академічна свобода – самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, встановлених законом;

акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності Академії за цією програмою на предмет:

– відповідності стандарту вищої освіти;

– спроможності виконати вимоги стандарту та досягти заявлених у програмі результатів навчання;

– досягнення заявлених у програмі результатів навчання;

академічна доброчесність – це зібрання етичних правил, якими повинні керуватись учасники освітнього процесу під час навчання, здійснення творчої, методичної, наукової, концертно-виконавської та організаційної видів діяльності. Порушення академічної доброчесності – академічний плагіат, самоплагіат, списування, хабарництво, фабрикація, необ'єктивне оцінювання, фальсифікація, обман;

академічна заборгованість – це факт/факти невиконання студентом навчального плану;

атестація (студентів освіти) – встановлення відповідності засвоєних здобувачами освіти рівня та обсягу знань, академічних навичок, умінь, а також професійних компетентностей;

графік освітнього процесу – це документ, який визначає календарні терміни теоретичної та практичної підготовки, підсумкового контролю (екзаменаційних сесій), практики, підготовки дипломних робіт (проектів), атестації, канікул;

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ECTS) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності студентів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ECTS;

здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються у закладі вищої освіти на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації;

індивідуальний навчальний план здобувачів освіти – це документ, за яким може навчатись окремий здобувач протягом визначеної кількості років до набуття кваліфікації за певним освітнім і освітньо-кваліфікаційним рівнем, який розробляється відповідно до освітньо-професійної програми та структурно-логічної схеми підготовки, визначає графік освітнього процесу, перелік та обсяг нормативних і вибіркових навчальних дисциплін, види навчальних занять та їх обсяг, форми контролю. Індивідуальний навчальний план здобувачів освіти може корегуватися відповідно до графіку освітнього процесу та обрання вибіркових дисциплін;

кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, отриманих знань і навичок, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла

компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, який засвідчується відповідним документом про вищу освіту;

компетентність – динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати навчальну професійну та подальшу діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти;

навчальний план – це нормативний документ, який регламентує навчання за певним освітнім і освітньо-кваліфікаційним рівнем і розробляється відповідно до освітньої програми, освітньо-професійної програми та структурно-логічної схеми підготовки, визначає графік освітнього процесу, перелік та обсяг нормативних і вибіркових навчальних дисциплін, види навчальних занять та їх обсяг, форми контролю;

навчально-методичний комплекс – це сукупність нормативних та навчально-методичних матеріалів у паперовій та/або електронній формах, необхідних і достатніх для ефективного виконання здобувачами освіти робочої програми навчальної дисципліни, передбаченої робочим навчальним планом підготовки студентів відповідного освітнього ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) за спеціальністю;

освітній процес – це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться у вищому навчальному закладі через систему науково-методичних і педагогічних заходів і спрямована на передання, засвоєння, примноження й застосування знань, умінь та інших компетентностей в осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості;

освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова, освітньо-творча) програма – система освітніх компонентів на відповідному рівні вищої освіти в межах спеціальності, що визначає вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, перелік навчальних дисциплін і логічну послідовність їх вивчення, кількість кредитів ECTS, необхідних для виконання цієї програми, а також очікувані результати навчання (компетентності), якими повинен оволодіти здобувач відповідного ступеня вищої освіти.

Співвідношення між обсягами аудиторних занять та самостійної роботи студентів, форми і періодичність проміжного контролю визначаються навчальним планом та можуть, за необхідності, корегуватися робочим навчальним планом.

Наукове та методичне обґрунтування процесу реалізації освітньо-професійної програми (послідовність вивчення навчальних дисциплін, форми й

періодичність виконання індивідуальних завдань та проведення контролю тощо) визначається структурно-логічною схемою підготовки.

Освітньо-професійна програма формується на підставі відповідного стандарту вищої освіти і визначає нормативний термін навчання за певною спеціальністю, встановлює вимоги до змісту, обсягу та рівня освіти й професійної підготовки фахівця. На основі освітньо-професійної програми розробляються навчальні плани, програми навчальних дисциплін, силабуси, засоби діагностики якості підготовки фахівців.

освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, що провадиться з метою забезпечення здобуття вищої, післядипломної освіти і задоволення інших освітніх потреб студентів вищої освіти та інших осіб;

результати навчання – сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих особою у процесі навчання за певною освітньою, (освітньо-професійною, освітньо-творчою) програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти;

робочий навчальний план – це нормативний документ Академії на поточний навчальний рік, що конкретизує види навчальних занять, їх обсяг, форми контролю за семестрами;

робоча навчальна програма дисципліни – це нормативний документ Академії, який визначає місце навчальної дисципліни в системі професійної підготовки фахівця, мету та завдання її вивчення; роль і значення відповідних програм для забезпечення оволодіння здобувачами освіти системою необхідних знань та вмінь; робоча навчальна програма дисципліни розробляється на основі робочого навчального плану підготовки фахівця певного освітнього ступеня та відповідних нормативних документів; зміст робочої навчальної програми дисципліни має відповідати освітньо-професійній програмі підготовки фахівця, її освітньо-кваліфікаційній характеристиці й бути узгодженим з випусковою кафедрою;

рівень освіти – завершений етап освіти, що характеризується насамперед рівнем складності освітньої програми, а також сукупністю компетентностей, які зазвичай визначені стандартом освіти.

спеціальність – складова галузі знань, за якою здійснюється професійна підготовка;

стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності.

якість вищої освіти – рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти;

якість освітньої діяльності – рівень організації освітнього процесу у закладі вищої освіти, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань.

II. ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Метою освітнього процесу в Академії є реалізація інтелектуальної, творчої діяльності у сфері вищої освіти і науки через систему науково-методичних та педагогічних заходів, що спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей, забезпечення професійної підготовки відповідно до їх покликання, інтересів, здібностей, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

Основними завданнями освітньої діяльності Академії є:

- здійснення освітньої діяльності, яка забезпечує підготовку фахівців за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковою, освітньо-творчою програмами;
- формування особистості через патріотичне, правове, екологічне виховання, утвердження в учасників освітнього процесу моральних цінностей, соціальної активності, громадянської позиції та відповідальності, пропагування здорового способу життя, вміння вільно мислити і самоорганізовуватись в сучасних умовах;
- формування освітніх, освітньо-професійних та освітньо-наукової програм виключно на компетентнісній основі;
- вдосконалення системи компетенцій бакалаврського, магістерського рівнів та рівня доктора філософії, доктора мистецтв на основі їх гармонізації з професійними стандартами роботодавців;
- сприяння конкурентоспроможності випускників;
- інноваційний розвиток освіти через зміщення акцентів з аудиторного на індивідуальні, самостійні види навчання;
- впровадження європейських стандартів і принципів забезпечення якості освіти з урахуванням вимог ринку праці до компетентностей фахівців;

Освітній процес та його організація ґрунтується на принципах:

- доступності вищої освіти;
- поваги до кожної людини, забезпечення її прав і свобод, зокрема права на освіту;
- неухильної відповідності Конституції України, чинному законодавству, що регламентує освітню діяльність;
- науковості, гуманізму, демократизму;
- ступеневості, наступності, нерозривності;

- органічної єдності навчальної, методичної, науково-дослідницької та виховної роботи;
- гуманізації освіти, як невід'ємної складової суспільної діяльності;
- нерозривної єдності форм і змісту навчання та потреб професійної діяльності;
- неприпустимості втручання політичних партій, громадських і релігійних організацій.

2.1 Рівні та ступені вищої та фахової передвищої освіти

Підготовка фахівців з вищою освітою здійснюється за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами на таких рівнях вищої освіти:

- фаховий молодший бакалавр;
- перший (бакалаврський) рівень;
- другий (магістерський) рівень;
- третій (освітньо-науковий/освітньо-творчий) рівень;

Фаховий молодший бакалавр відповідає 5 рівню Національної рамки кваліфікацій та короткому циклу вищої освіти Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти;

Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти відповідає сьомому рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань та практичних умінь і навичок, достатніх для успішного виконання професійних обов'язків за обраною спеціальністю.

Другий (магістерський) рівень вищої освіти відповідає восьмому рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та/або практичних знань, умінь, навичок за обраною спеціальністю, загальних засад методології наукової та/або професійної діяльності, інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності

Третій (освітньо-науковий/освітньо-творчий) рівень вищої освіти відповідає дев'ятому рівню Національної рамки кваліфікацій. Освітньо-творчий рівень вищої освіти передбачає оволодіння методологією мистецької та мистецько-педагогічної діяльності, здійснення самостійного творчого мистецького проекту, здобуття практичних навичок продукування нових ідей і розв'язання теоретичних та практичних проблем у творчій мистецькій сфері.

Здобуття вищої освіти на кожному рівні вищої освіти передбачає успішне виконання особою відповідної освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми, що є підставою для присудження відповідного ступеня освіти:

- 1) фаховий молодший бакалавр;

- 2) молодший бакалавр;
- 3) бакалавр;
- 4) магістр;
- 5) доктор філософії, доктор мистецтв.

Фаховий молодший бакалавр - це освітньо-професійний ступінь, що здобувається на рівні фахової передвищої освіти і присуджується у результаті успішного виконання здобувачем фахової передвищої освіти освітньо-професійної програми.

Особа може здобувати фахову передвищу освіту на основі базової середньої освіти, профільної середньої освіти (незалежно від здобутого профілю), професійної (професійно-технічної) освіти, фахової передвищої освіти або вищої освіти. Особи, які здобувають фахову передвищу освіту на основі базової середньої освіти, зобов'язані одночасно виконати освітню програму профільної середньої освіти професійного спрямування.

Особа може здобувати фахову передвищу мистецьку освіту на основі початкової мистецької та базової середньої освіти з одночасним виконанням освітньої програми профільної середньої освіти.

Обсяг освітньо-професійної програми фахового молодшого бакалавра на основі профільної середньої освіти становить 120-180 кредитів ECTS, з яких до 60 кредитів ECTS може бути зараховано на підставі визнання результатів навчання осіб, які здобули профільну середню освіту за відповідним або спорідненим спеціальності профілем.

Обсяг освітньо-професійної програми фахового молодшого бакалавра на основі базової середньої освіти становить до 240 кредитів ECTS, у тому числі 120 кредитів ECTS за інтегрованою з нею освітньою програмою профільної середньої освіти професійного спрямування, що відповідає галузі знань та/або спеціальності.

Обсяг освітньо-професійної програми фахового молодшого бакалавра на основі професійної (професійно-технічної) освіти, фахової передвищої освіти або вищої освіти визначається закладом фахової передвищої освіти з урахуванням визнання раніше здобутих результатів навчання. Обсяг такої програми становить не менше 50 відсотків загального обсягу освітньо-професійної програми на основі профільної середньої освіти.

Молодший бакалавр - це освітній або освітньо-професійний ступінь, що здобувається на початковому рівні (короткому циклі) вищої освіти і присуджується у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньої програми, обсяг якої становить 120 кредитів ECTS. Для здобуття освітнього ступеня молодшого бакалавра на основі фахової передвищої освіти

заклад вищої освіти має право визнати та перезарахувати кредити ECTS, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти";

Бакалавр – це освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується Академією у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 240 кредитів ECTS.

Особа має право здобувати ступінь бакалавра за умови наявності в неї повної загальної середньої освіти.

Магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується Академією у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною програмою.

Обсяг освітньо-професійної програми підготовки магістра становить 90 ECTS.

Особа має право здобувати ступінь магістра за умови наявності в неї ступеня бакалавра.

Доктор філософії – це освітньо-науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра.

Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою Академії в результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Особа має право здобувати ступінь доктора філософії під час навчання в аспірантурі. Особи, які професійно здійснюють наукову або науково-педагогічну діяльність за основним місцем роботи, мають право здобувати ступінь доктора філософії поза аспірантурою, зокрема під час перебування у творчій відпустці, за умови успішного виконання відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки. Обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 60 кредитів ECTS.

Доктор мистецтва - це освітньо-творчий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Особа має право здобувати ступінь доктора мистецтва у творчій аспірантурі. Здобуття ступеня доктора мистецтва за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» передбачає два етапи: Перший етап – асистентура-стажування. Підготовка здобувачів в асистентурі-стажуванні в Академії здійснюється виключно за очною (денною) формою навчання. Нормативний строк підготовки становить один рік. Другий етап – для здобувачів, які успішно завершили навчання на першому етапі та

отримали відповідний сертифікат, строк підготовки у творчій аспірантурі становить два роки. Загальний обсяг освітньої складової освітньо-творчої програми підготовки доктора мистецтва становить 60 кредитів ECTS.

Ступінь доктора мистецтва присуджується спеціалізованою радою Академії за результатом успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньо-творчої програми та публічного захисту творчого мистецького проекту.

2.2 Стандарти вищої та фахової передвищої освіти

Стандарти вищої та фахової передвищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів (наукових установ).

Стандарт вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми:

- обсяг кредитів ECTS, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти;
- перелік компетентностей випускника;
- нормативний зміст підготовки здобувачів освіти, сформульований у термінах результатів навчання;
- форми атестації здобувачів освіти;
- вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти;
- вимоги професійних стандартів (кваліфікацій).

Академія на підставі освітньої (освітньо-професійної, освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво» розробляє навчальний план, який визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ECTS, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік освітнього процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

2.3 Освітні програми

Освітня діяльність в Академії на різних рівнях освіти здійснюється за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковою, освітньо-творчою програмами (надалі – Освітні програми).

Освітні програми Академії спрямовані на здобуття особами, які навчаються, фахової передвищої освіти з одночасним здобуттям повної загальної освіти (якщо це відбувається на основі базової середньої освіти), вищої освіти за ступенями бакалавра, магістра, доктора філософії та доктора мистецтв.

Особам, які успішно опанували відповідну Освітню програму, Академія гарантує отримання відповідного диплома або атестата.

Зміст Освітніх програм Академії, крім професійної підготовки, має забезпечувати формування в осіб, які навчаються, ключових компетентностей, що необхідні для самореалізації, активної громадянської позиції, зокрема:

- формування духовних і моральних цінностей на рівні, який сприятиме їх інтеграції у суспільство та становленню активної громадянської позиції;
- формування картини світу, що адекватна сучасному рівню наукових знань (відповідно до рівня вищої освіти), базових компетентностей у сфері мистецтва та науки;
- комунікативну компетентність, культурну освіченість, здатність до інтеграції, національної і світової культури;
- сприяння багатогранному розвитку особистості, у тому числі – формування вміння навчатися з відповідним рівнем самостійності, критичного мислення, творчого підходу, ініціативності, здатності розв'язувати проблеми із застосуванням здобутих знань і навичок.

Освітні програми розробляються проектною групою, до складу якої входять провідні науково-педагогічні працівники Академії, відповідно до Ліцензійних умов, та схвалюється на засіданні Вченої ради.

Розгляд та схвалення освітніх програм відбувається на засіданні Вченої ради та вводиться в дію наказом ректора Академії.

Освітні програми розробляються з урахуванням вимог стандарту освіти (обсяг кредитів ECTS, перелік компетентностей випускника, результати навчання, форми атестації здобувачів освіти, вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти), вимог професійних стандартів (за наявності). За відсутності стандарту вищої освіти проект Освітньої програми розробляється на основі Національної рамки кваліфікацій та підлягає перегляду після його затвердження.

Обсяг Освітніх програм визначається в кредитах ECTS і становить звичайно (якщо інше не визначене стандартом вищої освіти):

- за освітньо-професійним ступенем фахового молодшого бакалавра на основі профільної середньої освіти - 120-180 кредитів ECTS,
- за освітньо-професійним ступенем фахового молодшого бакалавра на основі базової середньої освіти - до 240 кредитів ECTS, у тому числі 120 кредитів ECTS за інтегрованою з нею освітньою програмою профільної середньої освіти професійного спрямування, що відповідає галузі знань та/або спеціальності.
 - за освітнім ступенем бакалавра – 240 кредитів ECTS;
 - за освітнім ступенем магістра – 90 кредитів ECTS.

– за освітньо-науковим ступенем доктора філософії – 4 роки, обсяг освітньої складової частини освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії становить 60 кредитів ECTS.

– за освітньо-творчим ступенем доктор мистецтва – 3 роки, обсяг освітньої складової освітньо-творчої програми підготовки доктора мистецтва становить 60 кредитів ECTS.

Нормативна тривалість навчання за Освітніми програмами визначається в академічних роках. Для рівнів вищої освіти навчальне навантаження здобувача освіти денної форми зазвичай становить 60 кредитів ECTS за один академічний рік.

Мовою викладання та оцінювання за Освітніми програмами в Академії є державна мова, при цьому одна або кілька дисциплін можуть викладатися іншими (іноземними) мовами.

Опис Освітньої програми включає:

– профіль програми (опис мети програми, програмних компетентностей і результатів навчання, особливостей викладання, оцінювання та ресурсного забезпечення, вимоги до осіб, які можуть розпочати навчання за програмою тощо);

– перелік компонентів (складових) освітньої програми; структурно-логічну схему програми; опис форм атестації здобувачів освіти;

– відповідність забезпечення освітніми компонентами програмних компетентностей і результатів навчання.

Навчальний план розробляється на основі освітньої програми та визначає (у кредитах ECTS) перелік та обсяги навчальних дисциплін, послідовність їх вивчення; форми проведення навчальних занять, їх обсяг; графік навчального процесу; форми поточного та підсумкового контролю

Освітні програми Академії орієнтовані на здобувача вищої та фахової передвищої освіти, створюють умови для формування індивідуальних траєкторій навчання та спрямовані на розширення можливостей особи щодо працевлаштування та подальшого навчання із вищим рівнем автономності.

Безпосереднє керівництво Освітньою програмою за рівнями вищої освіти здійснює гарант Освітньої програми – штатний працівник Академії, для якого Академія є основним місцем роботи, що має науковий ступінь та/або вчене звання за відповідною спеціальністю, стаж науково-педагогічної та/або наукової роботи не менше 5 років (на першому рівні вищої освіти), 10 років (на другому та третьому рівнях вищої освіти). Вимоги щодо кваліфікації гаранта Освітньої програми визначаються Ліцензійними умовами провадження освітньої діяльності закладів освіти. Один науково-педагогічний працівник може бути гарантом тільки однієї Освітньої програми.

Гарант Освітньої програми несе персональну відповідальність за забезпечення якості викладання та навчання на Освітній програмі, своєчасне надання інформації із моніторингу програми, її акредитацію та конкурентоздатність. Призначення гарантів Освітніх програм здійснюється наказом ректора Академії.

Кафедри та циклові комісії, як основні та базові структурні підрозділи, несуть повну відповідальність за реалізацію Освітніх програм, в яких вони задіяні.

Основними умовами доступу особи до навчання на Освітній програмі для здобуття освіти на відповідному рівні (ступені) є наявність у неї документа, який засвідчує здобуття освітньої кваліфікації за попереднім рівнем (ступенем) освіти, а також проходження конкурсного відбору або відповідність конкурсним вимогам.

При визначенні права на навчання в Академії визнання документів про освіту інших держав здійснюється в установленому законом порядку.

Конкретні вимоги щодо умов доступу на Освітні програми наводяться у Правилах прийому до Академії на відповідний рік, які формуються відповідно до цього Положення та Умов прийому на навчання, що затверджуються Міністерством освіти і науки України.

2.4 Навчальний план

Навчальний план – це нормативний документ, який складається на підставі освітньої програми та структурно-логічної схеми підготовки і визначає:

- графік навчального процесу,
- нормативний термін навчання
- визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ECTS,
- послідовність вивчення дисциплін, дані про кількість і форми семестрового контролю, підсумкову атестацію, загальний бюджет навчального часу на весь нормативний термін навчання та його поділ на час навчальних занять та час, відведений на самостійну роботу здобувача освіти.

Навчальний план розробляється для вступників поточного року на весь період реалізації відповідної освітньо-професійної програми підготовки і затверджується ректором Академії.

У навчальному плані навчальні дисципліни (із зазначенням кредитів) структуруються за відповідними циклами підготовки:

- для освітньо-професійного ступеня фаховий молодший бакалавр - цикл загальноосвітньої підготовки (на базі загальної середньої освіти), цикл гуманітарної підготовки, цикл професійної та практичної підготовки, вибіркові навчальні дисципліни (вибір закладу освіти та вибір здобувача освіти) ;

– для освітнього ступеня бакалавр та магістр, - цикл гуманітарної підготовки, цикл професійної та практичної підготовки, вибіркові навчальні дисципліни та додаткова кваліфікація.

При розробленні навчального плану обов'язково враховується наступне: у структурі навчального плану виділяється обов'язкова і вибіркова складові. Обов'язкова складова навчального плану не може перевищувати 75 відсотків обсягу (в кредитах ECTS) навчального плану і включає навчальні дисципліни, кваліфікаційні роботи (проекти), практики та інші види навчального навантаження здобувача освіти спрямовані на досягнення результатів навчання, визначених освітньою програмою за спеціальністю. Обов'язкова складова навчального плану містить компоненти, опанування яких необхідне для присвоєння визначеною програмою освітньої кваліфікації.

Вибіркова складова навчального плану має складати не менше 25 відсотків обсягу (в кредитах ECTS) навчального плану. У свою чергу, вибіркова складова призначена для забезпечення можливості здобувачу освіти поглибити професійні знання в межах обраної освітньо-професійної програми та/або здобути додаткові спеціальні професійні компетентності.

Здобувач фахової передвищої освіти здійснює вибір навчальних дисциплін вибіркової складової навчального плану у межах, передбачених відповідною освітньо-професійною програмою та навчальним планом, в обсязі, що становить не менше 10 відсотків загальної кількості кредитів ECTS, передбачених для освітньо-професійної програми фахової передвищої освіти.

Механізм реалізації права здобувача освіти на вибір навчальних дисциплін описується у «Положення про вибіркові дисципліни».

У випускному семестрі у кількість дисциплін включаються кваліфікаційний екзамен, кваліфікаційні роботи (проекти);

Кількість годин аудиторних занять в одному кредиті ECTS (денна форма навчання) для здобувачів освіти може становити від 50 відсотків до 75 відсотків.

Навчальний рік становить 60 кредитів ECTS, а відповідно у семестрі – 30 кредитів ECTS

Складання заліків, як правило, проводиться на останньому практичному, семінарському занятті;

Для фахового молодшого бакалавра та бакалавра кількість тижнів у семестрі згідно з графіком навчального процесу становить:

1 півріччя навчального року- 16 тижнів (для групових дисциплін), 17 тижнів (для індивідуальних дисциплін);

2 півріччя навчального року - 21 тиждень (для групових дисциплін), 23 тижні (для індивідуальних дисциплін);

Для магістрантів кількість тижнів у семестрі згідно з графіком навчального процесу становить:

I семестр навчального року - 16 тижнів (для групових дисциплін), 17 тижнів (для індивідуальних дисциплін);

II семестр навчального року - 21 тиждень (для групових дисциплін), 23 тижні (для індивідуальних дисциплін);

III семестр навчального року - 15 тижнів;

Для аспірантів та асистентів-стажистів кількість тижнів у семестрі згідно з графіком навчального процесу становить:

1 та 2 півріччя навчального року – 15 тижнів теоретичне навчання.

Кількість тижнів у семестрі заклад освіти визначає самостійно.

2.5 Робочий навчальний план

Планування освітнього процесу у закладі освіти здійснюється на основі навчальних планів і графіку навчального процесу. З метою конкретизації планування освітнього процесу на кожний навчальний рік з урахуванням умов навчання на відповідному курсі складається робочий навчальний план.

Робочий навчальний план є нормативним документом навчального закладу, який визначає зміст навчання та регламентує організацію навчального процесу зі спеціальності. Робочі навчальні плани складаються окремо для кожного освітньо-кваліфікаційного рівня і за кожною формою навчання

Робочий навчальний плани ухвалюється Вченою радою і затверджуються ректором (проректором з навчальної роботи). Підпис ректора (проректора з навчальної роботи) скріплюється печаткою академії.

Обсяг одного кредиту ECTS становить 30 годин.

Місце і значення навчальної дисципліни, її загальний зміст та вимоги до знань і вмінь визначаються навчальною програмою дисципліни.

Навчальні дисципліни поділяються на нормативні та вибіркові.

Перелік вибірових навчальних дисциплін визначаються Академією і обґрунтовуються у варіативних компонентах освітніх програм підготовки фахівців.

2.6 Робоча навчальна програма

Робочі навчальні програми дисципліни є складовою освітньої програми і розробляються Академією, вони визначають:

- роль і значення відповідної навчальної дисципліни в підготовці та майбутній професійній діяльності фахівця;
- основні риси навчальної та науково-творчої діяльності, необхідні для успішної роботи фахівця,

- характер навчально-пізнавальних проблем і завдань, що сприяють формуванню цих рис;
- найважливіші світоглядні ідеї та категорії, які підлягають засвоєнню на конкретній змістовій основі;
- зміст навчання з дисципліни; очікувані результати навчання, тобто систему вмінь, якими повинні оволодіти здобувачі, а також рівні їх сформованості.

Компоненти робочої навчальної програми є конкретним відображенням цілей навчання, на досягнення яких повинні бути спрямовані зусилля науково-педагогічних працівників і студентів у процесі навчання.

При розробленні робочих навчальних програм ураховуються основні перспективні напрями розвитку та досягнення відповідної науки й галузі знань; забезпечується наступність та необхідність міждисциплінарних зв'язків, виховання інтересу до спеціальності, розуміння суспільної значимості своєї праці.

Робоча навчальна програма дисципліни містить виклад конкретного змісту дисципліни, послідовність, організаційні форми її вивчення та їх обсяг, визначає форми та засоби поточного і підсумкового контролю.

Робоча навчальна програма містить викладення конкретного змісту кредитних модулів дисципліни з розподілом на окремі види навчальних занять, визначає форми їх вивчення, розподіл навчальних годин за видами занять, форми і засоби поточного та підсумкового контролю, інформаційно-методичне забезпечення.

Робочі навчальні програми належать до комплексу навчально-методичної документації відповідної кафедри.

Навчально-методичний комплекс з відповідної дисципліни створюється під керівництвом провідних викладачів.

Порядок формування, зберігання та використання навчально-методичного комплексу наведено в Положенні про навчально-методичний комплекс з навчальної дисципліни.

Наявність навчально-методичного комплексу з навчальної дисципліни та його оновлення перевіряється щорічно.

Відповідальність, за якість та повноту комплексів навчально-методичної документації дисциплін, що закріплені за кафедрою/цикловою комісією, несуть завідувач кафедри/голова циклової комісії, контроль здійснює проректор з навчальної роботи.

2.7.1 Індивідуальний навчальний план фахового молодшого бакалавра, бакалавра, магістра

Індивідуальний навчальний план здобувача освіти (надалі - ІНП) складається на підставі робочого навчального плану; є робочим документом здобувача освіти (як аналог залікової книжки), що містить інформацію про перелік і послідовність вивчення навчальних дисциплін, обсяги навчального навантаження здобувачів освіти з урахуванням усіх видів навчальної діяльності, систему оцінювання (підсумковий, семестровий контроль знань здобувача освіти та атестація випускника).

Індивідуальний навчальний план здобувача освіти формується за відповідною освітньо-професійною програмою на весь період навчання.

Формування ІНП здійснюється на підставі навчального плану спеціальності, затвердженого ректором академії, з метою індивідуалізації навчального процесу на основі структурно-логічної схеми підготовки фахівців.

При формуванні ІНП здобувача освіти на наступний навчальний рік враховується фактичне виконання ним індивідуальних навчальних планів поточного і попередніх навчальних років.

Виконання індивідуального навчального плану здійснюється згідно із розкладом занять, екзаменаційних сесій або за індивідуальним графіком, що встановлюється здобувачу освіти деканатом чи завідувачем відділенням. За виконання ІНП персональну відповідальність несе здобувач освіти.

У кожному із циклів дисциплін, які входять до навчального плану (загальної та професійної підготовки) здобувач освіти має можливість обрати вибіркові дисципліни, які в сукупності з нормативними (обов'язковими) формують його індивідуальний навчальний план (що є базою індивідуальної освітньої траєкторією здобувача вищої освіти).

Формування вибіркової складової ІНП здійснюється у відповідності до затвердженого Положення про вибіркові дисципліни.

Оформлення ІНП здійснюється завідуючим відділення/деканатом за участю здобувачів освіти та кураторів академічних груп, погоджується проректором з навчальної роботи та регламентується даним Положенням.

Після завершення формування ІНП видається здобувачу освіти куратором академічної групи.

Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання студентом.

За умови переведення (поновлення) здобувачів освіти формування індивідуального навчального плану проводиться з урахуванням дисциплін чинного навчального плану, вивчених у попередньому навчальному закладі (відповідно до академічної довідки).

У випадку відрахування здобувачів освіти з Академії до закінчення курсу навчання за певним освітньо-кваліфікаційним рівнем ІНП передається до деканату /навчального відділу.

По закінченню навчального семестру (навчального року) при виконанні студентом ІНП та успішному складанні підсумкової сесії заступник декана факультету/заступник директора з навчальної роботи затверджує результати виконання плану, власним підписом та печаткою канцелярії академії та переводять на наступний курс наказом ректора.

Поточний контроль за виконанням ІНП здійснює куратор академічної групи на підставі результатів поточних контролів.

На куратора покладається виконання таких завдань:

- надання кваліфікованих консультацій здобувачу освіти щодо формування ІНП, його реалізації впродовж усього періоду навчання;
- погодження індивідуального навчального плану здобувача освіти;
- контроль за реалізацією ІНП на підставі відомостей про зараховані здобувачу освіти залікові кредити з подальшим поданням пропозицій щодо продовження його навчання або щодо його відрахування.

Контроль за реалізацією ІНП на певних етапах виконання програми навчання (семестр, навчальний рік) здійснюють завідувач відділення і куратор академічної групи.

Завідувач відділення/методист деканата сумісно з кураторами академічних груп в ІНП заносить інформацію про здобувача освіти та перелік дисциплін для першого та другого семестрів відповідного курсу.

ІНП ведеться у паперовій та електронній формах. Екземпляр паперової форми знаходиться у здобувача освіти як аналог залікової книжки, а електронна форма (зведена відомість успішності) зберігаються в деканаті та навчальному відділі академії .

Викладачі, які проводять заняття і контрольні заходи, виставляють їх підсумки за національною шкалою оцінювання та шкалою оцінювання ECTS. У випадку, коли з дисципліни передбачений залік, то за національною шкалою виставляється “зараховано”, а за шкалою ECTS – середньозважений бал за результатами поточного контролю.

Якщо з дисципліни передбачений іспит чи диференційований залік, то за національною шкалою виставляється відповідна позитивна оцінка в чотирибальній системі, а за шкалою ECTS – відповідний середньозважений бал. Захист курсової роботи оцінюється за чотирибальною національною шкалою і шкалою ECTS і виставляється в ІНП.

Незадовільна оцінка, яку отримав здобувач освіти з дисципліни, виставляється зв двома шкалами оцінювання лише в екзаменаційну відомість, а в ІНП не виставляється.

Допускається виправлення помилково виставленої оцінки в ІНП. У цьому випадку за обґрунтованим зверненням викладача, декан/заступник директора з навчальної роботи приймає рішення стосовно запису правильного варіанту (цифрою та прописом) та внизу сторінки додає фразу: «виправленому вірити».

2.7.2 Індивідуальний навчальний план аспіранта, асистента-стажиста

Індивідуальний навчальний план є основним документом аспіранта (асистента-стажиста), за допомогою якого планується й контролюється освітній процес.

Індивідуальний навчальний аспіранта (асистента-стажиста) формується за відповідною освітньо-науковою / освітньо-творчою програмою на весь період навчання.

Виконання індивідуального навчального плану здійснюється згідно із розкладом занять, екзаменаційних сесій, що встановлюється відділом аспірантури. За виконання ІНП персональну відповідальність несе здобувач освіти.

Здобувач освіти має можливість обрати вибіркові дисципліни, які у сукупності з обов'язковими дисциплінами формують його індивідуальну освітню траєкторію. Формування вибіркової складової ІНП здійснюється у відповідності до затвердженого Положення про вибіркові дисципліни.

Оформлення ІНП здійснюється завідуючим відділом аспірантури за участю здобувачів освіти, погоджується проректором з наукової роботи та регламентується даним Положенням. ІНП аспірантів та стажистів затверджується Вченою радою Академії.

Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання аспірантом (асистентом-стажистом).

Контроль за реалізацією ІНП аспірантом (асистентом-стажистом) на певних етапах навчання (семестр, навчальний рік) здійснюють науковий керівник, творчий керівник та/ або науковий консультант та завідувач відділом аспірантури.

2.8 Планування графіку освітнього процесу та розкладу навчальних занять

У графіку навчального процесу визначаються курси навчання за відповідною освітньо-професійною програмою, на кожний з яких передбачається обсяг теоретичного та практичного навчання, види та терміни практик, екзаменаційних сесій, канікул, атестації здобувачів освіти.

Графік навчального процесу складається на навчальний рік з урахуванням перенесень робочих та вихідних днів і затверджується ректором Академії.

У графіку наводиться бюджет часу у тижнях.

Графік навчального процесу для здобувачів освіти за відповідною освітньо-професійною програмою складається з урахуванням наступного:

- навчальний рік – 12 місяців, розпочинається, як правило, 1 вересня і складається з навчальних днів, днів проведення підсумкового контролю, практики, екзаменаційних сесій і канікулярних днів;

- тривалість навчального року складає 52 тижні (окрім випускного), сумарна тривалість зимових та літніх канікул становить 12 тижнів. Для останнього року навчання літні канікули не плануються;

- тривалість теоретичного навчання, обов'язкової практичної підготовки, семестрового контролю, екзаменаційних сесій впродовж навчального року для здобувачів освіти освітньо-професійного ступеня фаховий молодший бакалавр та для освітнього ступеня бакалавр (крім випускних курсів) - 40 тижнів; для випускних курсів 35 тижнів; для освітнього ступеня магістр – 40 тижнів (крім випускного курсу), для випускного курсу – 15 тижнів.

- навчальний день – складова частина навчального часу здобувача освіти тривалістю не більше 9 академічних годин;

- навчальний рік поділяється, як правило, на 2 семестри, теоретичне навчання впродовж яких завершується екзаменаційними сесіями;

- навчальні практики проводяться до та під час екзаменаційних сесій і обраховуються у кредитах та тижнях.

Екзаменаційні сесії плануються по дві у навчальному році тривалістю, як правило, по два тижні кожна.

Основні задачі, які вирішуються при складанні розкладу навчальних занять:

- виконання робочих навчальних планів та графіків навчального процесу;
- створення оптимального режиму роботи студентів протягом семестру;
- створення оптимальних умов праці для професорсько-викладацького складу;

- рівномірний розподіл навчального навантаження впродовж тижня;

- ефективне використання аудиторного фонду.

Розклад навчальних занять містить наступні відомості: навчальний рік, семестр, група, назва дисциплін, місце проведення занять та затверджується ректором Академії.

Заміни і перенесення у розкладі навчальних занять можуть відбуватися у виняткових випадках за поданням завідувача кафедри/циклової комісії при погодженні з начальником навчального відділу та з дозволу ректора Академії.

2.9 Нормативний термін підготовки

Для освітньо-професійного ступеня фаховий молодший бакалавр на базі базової середньої освіти – 3 роки, 10 місяців; до 240 кредитів ECTS, у тому числі 120 кредитів ECTS за інтегрованою з нею освітньою програмою профільної середньої освіти професійного спрямування, що відповідає галузі знань та/або спеціальності (Розділ II, ст.7, п. 6 Закону України «Про фахову передвищу освіту»)

Для освітньо-професійного ступеня фаховий молодший бакалавр на базі повної середньої освіти – 2 роки, 10 місяців; 120-180 кредитів ECTS (Розділ II, ст.7, п. 6 Закону України «Про фахову передвищу освіту»);

Для освітнього ступеня бакалавр – 3 роки, 10 місяців, обсяг освітньо-професійної програми становить 240 кредитів ECTS (Розділ II, ст.5, п. 4 Закону України «Про вищу освіту»)

Для освітнього ступеня магістр – 1,5 роки, обсяг освітньо-професійної програми підготовки а становить 90 кредитів ECTS (Розділ II, ст.5, п. 5 Закону України «Про вищу освіту»)

Для наукового ступеня доктор філософії – 4 роки, обсяг освітньої складової освітньо-наукової програми підготовки становить 60 ECTS (Розділ II, ст.5, п. 6 Закону України «Про вищу освіту»).

Для освітньо-творчого ступеня доктор мистецтва – 3 роки, обсяг освітньої складової освітньо-творчої програми підготовки доктора мистецтва становить 60 кредитів ECTS (Розділ II, ст.5, п. 6 Закону України «Про вищу освіту»).

Початок і закінчення навчання здобувачів освіти на конкретному курсі оформляються відповідними (перевідними) наказами.

III. ФОРМИ НАВЧАННЯ

Навчання в Академії здійснюється за такими формами:

- очна (денна);
- заочна.

Очна (денна) форма навчання є основною формою здобуття певного ступеня вищої освіти. Освітній процес за денною формою навчання передбачає постійний особистий контакт науково-педагогічного, педагогічного працівника і здобувача освіти, що забезпечує надбання глибоких системних знань, стійких умінь..

У встановленому законодавством порядку здобувачі освіти денної форми навчання мають право на гарантовані державою: стипендіальне забезпечення, поселення до гуртожитку, відстрочення військової служби тощо.

Організація навчального процесу на денній (очній) формі навчання здійснюється вищим навчальним закладом згідно зі стандартом вищої освіти і даним Положенням.

Заочна форма навчання – це навчання, яке поєднує в собі риси самонавчання і очного навчання під час короткочасних сесій і самостійного оволодіння освітньою програмою.

Заочне навчання є формою здобуття певного ступеня вищої освіти особами, які працюють або одночасно навчаються за іншою спеціальністю.

За відповідність вимогам стандартів вищої освіти та освітніх програм рівня підготовки здобувача освіти відповідає завідувач кафедри/голова циклової комісії.

За виконання індивідуального навчального плану відповідає здобувач освіти.

IV. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ВИДИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

4.1. Форми організації освітнього процесу

Освітній процес в Академії здійснюється за такими формами:

- навчальні заняття;
- самостійна робота;
- практична підготовка;
- контрольні заходи;
- дистанційне навчання.

4.2. Види навчальних занять

Основними видами навчальних занять в Академії є:

- лекція;
- практичне, семінарське, індивідуальне заняття;
- консультація.

Академія має право встановлювати інші форми освітнього процесу та види навчальних занять.

Лекція – це логічно завершений, науково обґрунтований і систематизований виклад певного наукового або науково-методичного питання, ілюстрований, за потреби, засобами наочності та демонстрацією дослідів. Тематика лекцій визначається робочою програмою навчальної дисципліни. Лекції викладаються лекторами-професорами і доцентами, а також іншими висококваліфікованими фахівцями, які мають значний досвід наукової, науково-методичної та практичної діяльності.

Лектор зобов'язаний дотримуватися робочої програми навчальної дисципліни щодо тем лекцій та їх змісту, але має право не обмежуватися в питаннях трактування навчального матеріалу, формах і засобах доведення його до студентів.

Практичне заняття – це вид навчального заняття, на якому викладач організовує докладний розгляд здобувачів освіти ми окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування через індивідуальне виконання здобувачів освіти ми відповідно до сформульованих завдань.

Основна дидактична мета практичного заняття – розширення, поглиблення й деталізація наукових знань.

Тематика і плани проведення практичних занять із переліком рекомендованої літератури заздалегідь доводяться до відома студентів.

Перелік тем і зміст практичних занять визначаються робочою навчальною програмою дисципліни.

Практичне заняття включає проведення попереднього контролю знань, умінь і навичок студентів, постановку загальної проблеми викладачем та її обговорення за участю студентів, виконання завдань з їх обговоренням, виконання контрольних робіт, їх перевірку, оцінювання.

Отримані здобувачем оцінки за кожне практичне заняття вносяться до журналу академічної групи. Практичні заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією або декількома академічними групами.

Семінарське заняття – вид навчального заняття, на якому викладач проводить дискусію за попередньо визначеними проблемами, до яких здобувачі готують тези виступів на підставі індивідуально виконаних завдань.

Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією або декількома академічними групами.

Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою навчальної дисципліни. На кожному семінарському занятті викладач оцінює якість виконання здобувачів освіти ми індивідуальних завдань, їх виступи, активність у дискусії, вміння формулювати і відстоювати свою позицію тощо. Оцінки за кожне семінарське заняття вносяться до журналу академічної групи і враховуються при виставленні підсумкової оцінки з певної навчальної дисципліни.

Індивідуальне навчальне заняття – є основним видом навчальних занять з фаху, що проводиться зі здобувачів освіти ми з метою їх фахової підготовки та розкриття індивідуального творчого обдарування. Індивідуальні навчальні заняття проводяться за індивідуальним розкладом викладача (затвердженого кафедрою/ цикловою комісією).

Консультація – вид навчального заняття, на якому здобувач отримує відповіді від викладача на конкретні запитання або пояснення певних теоретичних положень чи аспектів їх практичного застосування.

Консультація може бути індивідуальною або проводитися для групи студентів залежно від того, чи викладач консультиє студентів з питань, пов'язаних із виконанням індивідуальних завдань чи з теоретичних питань навчальної дисципліни.

Бакалаврська (кваліфікаційна) робота - це кваліфікаційне навчально-наукове дослідження з фаху, яке здобувач освіти виконує на завершальному етапі навчання (четвертий рік), відповідному ступені освіти і має своєю метою:

- розширення, закріплення і систематизацію теоретичних знань, придбання навичок практичного застосування цих знань при вирішенні конкретної наукової задачі;

- розвиток навичок ведення самостійних теоретичних та аналітичних досліджень;

- набуття досвіду надання та публічного захисту результатів своєї діяльності.

Організація процедури регламентована Положенням про підготовку та проведення публічного захисту кваліфікаційної (бакалаврської) роботи у Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки.

Магістерська (кваліфікаційна) робота є самостійним науковим дослідженням з фаху здобувачів освіти, яка виконується ним на завершальному етапі здобуття 2 рівня вищої освіти. Її виконання є обов'язковою складовою навчального процесу для освітнього ступеня «магістр». Студент демонструє в роботі загальний рівень фахової підготовки, свою здатність до виконання індивідуальних завдань на творчому рівні, до здійснення науково-дослідної роботи інноваційного характеру. Магістерська дипломна робота повинна засвідчити професійну зрілість випускника, виявити його загальнонаукову та спеціальну підготовку, уміння застосовувати здобуті знання для розв'язання конкретних наукових та практичних завдань і, відповідно, готовність до самостійної професійної діяльності. Магістерська дипломна робота є кваліфікаційною роботою. Результат її виконання є одним з основних критеріїв для оцінки якості реалізації завдань відповідної освітньо-професійної програми.

Організація процедури регламентована Положенням про підготовку та проведення публічного захисту кваліфікаційної (магістерської) роботи у Дніпропетровській академії музики ім. М. Глінки.

Самостійна робота здобувачів освіти є основним засобом опанування навчального матеріалу і виконується в поза аудиторний час.

Навчальний час, відведений для самостійної роботи здобувачів освіти, регламентується робочим навчальним планом.

Зміст самостійної роботи здобувачів освіти визначається робочою навчальною програмою навчальної дисципліни, методичними матеріалами, завданнями викладача.

Самостійна робота здобувачів освіти забезпечується навчально-методичним комплексом навчальної дисципліни.

Методичні матеріали для самостійної роботи студентів повинні передбачати можливість проведення самоконтролю.

Навчальний матеріал, передбачений робочою навчальною програмою навчальної дисципліни для засвоєння здобувачем у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль разом із навчальним матеріалом, який опрацьовувався під час проведення навчальних занять.

Дистанційна форма здобуття освіти - це індивідуалізований процес здобуття освіти, що відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу в спеціалізованому середовищі, що функціонує на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Дистанційне навчання – сукупність наступних заходів:

1. засоби надання навчального матеріалу здобувачам освіти;
2. засоби контролю успішності здобувачів освіти;
3. засоби консультації здобувачів освіти;
4. засоби інтерактивної співпраці викладача та здобувачів освіти;
5. можливість швидкого доповнення курсу новою інформацією, коригування помилок.

Академія надає здобувачам освіти можливість користування навчальними приміщеннями, бібліотеками, навчальною, навчально-методичною і науковою літературою, обладнанням, устаткуванням та іншими засобами навчання на умовах, визначених Правилами внутрішнього розпорядку.

4.3. Методи навчання

Науково-педагогічними працівниками бажано застосовувати наступні методи навчання:

- *пояснювально-ілюстративні методи:*

лекційні заняття – реалізуються в якості консультування, пояснення, ретроспективного методу, міні-лекцій;

практичні заняття – збирання інформації, складання плану, роботу з текстами, наочними засобами, методи активізації самовдосконалення музично-слухацької діяльності;

індивідуальні заняття – метод наочно-слухового показу (демонстраційний метод), методи художньої демонстрації та художнього ілюстрування, метод створення індивідуальних репертуарних списків музичних творів.

- репродуктивні методи:

лекційні заняття – використання інформаційно-узагальнюючого методу, пояснювально-стимулюючого, мультимедійного, діагностичного, методу художнього навчання;

впровадження колективного тренінгу, складання анотацій, методу ситуативного моделювання, опрацювання дискусійних питань.

індивідуальні заняття – індивідуальні тренінги, стажування, метод переінтонування, метод пластичного інтонування.

- аналітичні та евристичні методи:

лекційні заняття – елементи пошукового методу;

практичні заняття – метод мозкового штурму, «мозкова атака», інтерактивні методи, дискусія, метод змістовного аналізу музичного твору, компаративні методи;

індивідуальні заняття – практичний експеримент, метод роздуму, змістовного аналізу музичного твору, метод-ототожнення, метод колір-образ, метод роздуму про музику, метод стильового аналізу, метод драматургічного аналізу, метод жанрової атрибуції.

- дослідницькі та творчі методи навчання:

лекційні заняття – постановка проблеми, метод міжпредметних зв'язків;

практичні заняття – розробка, апробація колективного проекту, виїзне практичне заняття, кваліфікаційна робота, курсова робота;

індивідуальні заняття – розробка та апробація власного проекту, метод створення та імпровізації, метод музичних узагальнень, метод емоціональної драматургії, метод створення художнього контексту, метод життєвих асоціацій, метод накладення, поліфонічний метод, метод перекодування, змісту музики.

Окрему групу становлять інноваційні методи, які можуть бути застосовані під час будь якої форми навчання. Це – інтегрований метод, метод пізнавальних ігор, метод інверсії, метод синектики, методи стимулювання інтересу до навчання: навчальні дискусії; створення ситуації пізнавальної новизни; створення ситуацій зацікавленості (метод цікавих аналогій тощо), метод виконання проекту, дидактичні ігри, кейс-метод, мікрОВикладання, «ток-шоу», «коло ідей», мотиваційний метод, методи з використанням презентацій, електронних і цифрових освітніх ресурсів тощо.

4.4. Практична підготовка студентів

Практика студентів в Академії є обов'язковою компонентою освітньо-професійної програми і має на меті набуття здобувачем освіти професійних

компетенцій згідно «Положення про організацію проходження практики здобувачами вищої освіти» та програм з усіх видів практик.

4.5. Контрольні заходи, форми контролю та методи оцінювання

Контрольні заходи є необхідним елементом зворотного зв'язку у процесі навчання. Вони визначають відповідність рівня набутих здобувачами освіти знань, умінь та навичок вимогам нормативних документів щодо вищої освіти і забезпечують своєчасне коригування навчального процесу. Аналітична обробка результатів контрольних заходів проводиться з метою визначення якості освітнього процесу та подальшого підвищення рівня навчальної та навчально-методичної роботи учасників освітнього процесу.

Контрольні заходи включають: поточне, семестрове та підсумкове оцінювання дисциплін, оцінювання курсової роботи; оцінювання звіту з практики; оцінювання кваліфікаційних екзаменів; оцінювання кваліфікаційної (бакалаврської /магістерської) роботи.

У навчальному процесі використовуються поточний, семестровий та підсумковий контроль.

Поточний контроль проводиться викладачами на всіх видах аудиторних занять. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами освіти у процесі навчання, забезпечення навчальної мотивації у здобувачів освіти. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів навчання, так і здобувачами освіти – для планування самостійної роботи. Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування або письмового контролю на практичних заняттях та лекціях, у формі технічного заліку з фаху, виступів здобувачів освіти при обговоренні питань на семінарських заняттях, у формі тестування тощо. Форми проведення поточного контролю визначаються робочими програмами навчальних дисциплін.

Семестровий контроль – це перевірка засвоєння здобувачем матеріалу з конкретної дисципліни в обсязі навчального матеріалу за семестр і в терміни, що встановлені робочим навчальним планом. Семестровий контроль може проводитися як контрольний захід (у формі усної або письмової контрольної роботи, у формі академічних концертів, курсової роботи з певної дисципліни тощо), або шляхом узагальнення даних, отриманих під час формувального оцінювання, з урахуванням динаміки формування результату навчання.

Підсумковий контроль забезпечує оцінку результатів навчання здобувачів освіти певного освітнього ступеня на заключному етапі вивчення дисципліни. Він включає залік, екзамен з певної дисципліни та атестацію здобувачів освіти.

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінюванні засвоєння здобувачем освіти навчального матеріалу виключно на

підставі результатів виконання ним всіх видів робіт, зазначених у програмі дисципліни. Залік виставляється за результатами роботи здобувача освіти протягом семестру (виконання семестрових індивідуальних завдань та контрольних робіт, доповідей на семінарських заняттях та оцінок поточного контролю). Якщо здобувач освіти не отримав залік за поточним оцінюванням, залік виставляється за результатами виконання ним залікової контрольної роботи або підсумкової співбесіди.

Екзамен складається здобувачем освіти у період екзаменаційних сесій згідно з розкладом, який затверджується ректором і доводиться до викладачів і здобувачів освіти не пізніше, ніж за місяць до початку сесії. Зміст і структура екзаменаційних вимог, білетів (контрольних завдань) та критерії оцінювання обговорюються та визначаються рішенням відповідної кафедри. Екзаменаційні вимоги, білети повинні повністю охоплювати зміст програми дисципліни та забезпечувати перевірку всіх знань, навичок і умінь відповідного рівня.

Організація та процедура проведення атестації здобувачів вищої освіти Академії регламентована «Положенням про атестацію здобувачів вищої освіти та екзаменаційні комісії».

Результати складання заліків та екзаменів, захисту кваліфікаційних робіт оцінюються за рамкою оцінювання академії («відмінно», «дуже добре», «добре», «задовільно», «достатньо», «незадовільно», «недостатньо»).

Облік зведеної успішності здобувача освіти за кожний навчальний семестр формується в електронному вигляді, згідно до начального плану.

Форма відомості обліку успішності та індивідуального навчального плану здобувача освіти затверджуються даним Положенням (додаток 2,3).

Здобувачам освіти, які одержали під час сесії незадовільні оцінки, дозволяється ліквідувати академічну заборгованість.

Якщо здобувач освіти під час складання повторного контрольного заходу отримав незадовільну оцінку, то він відраховується з Академії. Оцінка комісії є остаточною.

Здобувачі освіти, які повинні скласти контрольний захід та не з'явилися на нього без поважних причин, вважаються такими, що отримали незадовільну оцінку.

За наявності поважних причин (хвороба, сімейні обставини та ін.), що документально підтверджені, окремим здобувачам освіти може встановлюватись індивідуальний графік складання екзаменів.

Серед методів оцінювання застосовуються як загальні методи (усний, письмовий, графічний, практичний, програмований), так і специфічні (метод емоційного сприйняття, метод аналізу інтерпретації музичного твору, композиційної цілісності, відчуття стилю та жанру, відповідності програмі,

роботи в ансамблі чи оркестрі, технічної відповідності, стильової відповідності тощо). Вони співвідносяться з видами та формами контролю та методами навчання.

Контроль за якістю знань відбувається згідно з Положенням про систему оцінювання якості навчальних досягнень здобувачів освіти в Дніпропетровській академії музики ім. М.Глінки.

Результати семестрового та підсумкового контролю регулярно обговорюються на засіданнях кафедр, Вченої ради та педагогічної ради Академії і є одним із важливих чинників управління якістю навчального процесу.

V. НАВЧАЛЬНИЙ ЧАС ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Навчальний час здобувачів освіти визначається кількістю облікових одиниць часу, відведених для здійснення програми підготовки на певному освітньому ступені (освітньо-кваліфікаційному рівні).

Відвідування здобувачами освіти всіх видів навчальних занять є обов'язковим. Відмітка про відвідування занять здобувачів освіти здійснюється викладачем дисципліни в журналі занять.

У зв'язку з певними тимчасовими об'єктивними обставинами, здобувачу освіти надається можливість опановувати теоретичні знання та набувати практичних навичок з дисциплін навчального плану за індивідуальним графіком навчання.

Забороняється відволікати здобувачів освіти від навчальних занять та контрольних заходів за розкладом, крім випадків, що регулюються чинним законодавством.

5.1. Бюджет часу здобувачів освіти

Навчальний семестр – складова частина навчального часу здобувача освіти, що закінчується підсумковим семестровим контролем. Тривалість семестру визначається графіком навчального процесу. Облік навчального часу здійснюється у кредитах ECTS та академічних годинах.

Навчальний курс – завершений період навчання здобувачів освіти протягом навчального року. Тривалість перебування здобувачів освіти на навчальному курсі включає час навчальних семестрів, підсумкового контролю та канікул.

Тривалість навчального року становить 52 тижні, з яких 12 тижнів сумарна тривалість канікул. Термін теоретичного навчання, обов'язкової практичної підготовки, семестрового контролю та виконання індивідуальних завдань становить 40 тижнів на рік.

Початок і закінчення навчання здобувачів освіти на конкретному курсі оформляються відповідними наказами.

5.2. Річний та тижневий бюджет часу здобувача освіти

Навчальний час здобувачів освіти визначається кількістю облікових одиниць часу, відведених для здійснення програми підготовки на даному освітньому рівні.

Обліковими одиницями навчального часу здобувачів освіти є академічна година, навчальні день, тиждень, кредит ECTS, семестр, курс, рік.

Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Тривалість академічної години становить, як правило, 45 хвилин. Дві академічні години утворюють пару академічних годин (надалі "пара").

Навчальний день – складова частина навчального часу здобувачів освіти тривалістю не більше, як правило, 9 академічних годин.

Навчальний тиждень – складова частина навчального часу здобувачів освіти тривалістю, як правило, не більше 54 академічних годин.

З урахуванням тривалості теоретичного навчання, обов'язкової практичної підготовки, семестрового контролю та виконання індивідуальних завдань річний бюджет часу здобувачів освіти становить 1800 годин.

5.3. Кредити ECTS та їх встановлення

Кредит – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувачів освіти вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання.

Обсяг одного кредиту ECTS становить 30 годин.

Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів.

VI. РОБОЧИЙ ЧАС ТА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧА

6.1. Робочий час педагогічного та науково-педагогічного працівника

Робочий час педагогічного та науково-педагогічного працівника окрім навчального навантаження включає часи виконання навчальної, методичної, наукової, організаційної, а також концертно-виконавської і творчої роботи.

Науково-педагогічні та педагогічні працівники – це особи, які за основним місцем роботи в Академії провадять навчальну, методичну, наукову, організаційну, концертно-виконавську і творчу діяльність.

Робочий час педагогічних та науково-педагогічних працівників становить 36 годин на тиждень, на навчальний рік – 1440 годин.

Навчальне навантаження на одну ставку викладацького складу закладу фахової передвищої освіти становить 720 годин на навчальний рік (ЗУ «Про фахову передвищу освіту», ст 60 п. 2)

Максимальне навчальне навантаження на одну ставку науково-педагогічного працівника не може перевищувати 600 годин на навчальний рік ЗУ «Про вищу освіту», ст. 56 п. 2).

До навчального навантаження викладачів, згідно з Законом України «Про вищу освіту», крім навчальних занять, зараховуються керівництво курсовими й кваліфікаційними роботами, практиками, передекзаменаційні консультації, проведення вступного і підсумкового контролю за всіма формами, інша робота науково-педагогічних працівників, яка спрямована на забезпечення освітнього процесу згідно діючих навчальних планів і програм.

Норми часу навчальної, методичної, наукової, організаційної, концертно-виконавської і творчої роботи визначаються Положенням про норми часу для планування й обліку навчальної, методичної, наукової, організаційної, концертно-виконавської і творчої роботи науково-педагогічних працівників.

Види навчальної роботи педагогічних та науково-педагогічних працівників відповідно до їх посад встановлюються вищим навчальним закладом за погодженням з виборними органами первинних організацій профспілки (профспілковим представником).

Обсяг навчальних занять, доручених для проведення конкретному викладачеві виражений в облікових (академічних) годинах, визначає навчальне навантаження викладача.

Види навчальних занять, що входять в обов'язковий обсяг навчального навантаження викладача відповідно до його посади, встановлюються кафедрою/цикловою комісією.

Обсяг навчального навантаження викладача в межах його робочого часу встановлює вищий навчальний заклад з урахуванням виконання ним інших обов'язків (навчальних, методичних, наукових, організаційних, концертно-виконавських і творчих).

Залучення науково-педагогічних, педагогічних працівників до роботи, не передбаченої трудовим договором, може здійснюватися лише за їхньою згодою або у випадках, передбачених законодавством.

Графік робочого часу викладача визначається розкладом аудиторних навчальних занять і консультацій, розкладом або графіком контрольних заходів та іншими видами робіт, передбаченими індивідуальним робочим планом викладача. Час виконання робіт, не передбачених розкладом або графіком контрольних заходів, визначається викладачем та вноситься в його індивідуальний план.

Викладач зобов'язаний дотримуватися встановленого графіка робочого часу.

Забороняється відволікати викладачів від проведення навчальних занять та контрольних заходів, передбачених розкладом.

6.2. Підвищення кваліфікації (проходження стажування) викладачами

Підвищення кваліфікації є обов'язковою складовою системи забезпечення якості освіти.

В Академії як правило, підвищення кваліфікації здійснюється за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі шляхом участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.

Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників визначаються вченою радою Академії.

Педагогічні та науково-педагогічні працівники самостійно обирають форми, види, напрями та суб'єктів підвищення кваліфікації.

Стажування є основним складником професійного розвитку педагогічних та науково-педагогічних працівників а може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах, а також в закладі освіти за місцем роботи педагогічного та науково-педагогічного працівника (за виключенням структурного підрозділу, в якому працює науково-педагогічний працівник, тобто безпосереднього місця роботи). Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

Порядок професійного розвитку науково-педагогічних працівників (підвищення кваліфікації, стажування) визначається окремим положенням.

Індивідуальний план роботи працівника – документ, що врегульовує всі види роботи науково-педагогічних та педагогічних працівників. Індивідуальний план складається особисто викладачем у друкованому або ж письмовому вигляді (за рішенням кафедри/циклової комісії) з обов'язковим означенням усіх видів діяльності педагога, а саме – навчальної (окремо від навчального навантаження), методичної, наукової, концертно-виконавської і творчої (за виключенням викладачів кафедри та циклової комісії «Соціально-гуманітарні дисципліни»), а також організаційної робіт.

Викладачі, які працюють за сумісництвом (науково-педагогічні, педагогічні працівники), обов'язково складають індивідуальний план роботи працівника, але його заповнення стосовно видів роботи, може мати вибіркового (пріоритетний) характер щодо виконання тієї або іншої діяльності.

Індивідуальний план роботи працівника затверджується на титульній сторінці прописом «Ухвалено», з датою та номером протоколу засідання кафедри/циклової комісії під час якої план було розглянуто й схвалено до виконання, а також підписом завідувача кафедри/циклової комісії.

Хід виконання індивідуальних планів викладачів повинен періодично перевірятися через обговорення на засіданнях кафедри/циклової комісії з критичною оцінкою якості виконання кожного виду робіт, вимогою особистого пояснення кожним виконавцем причин низької якості, несвоєчасності виконання або невиконання роботи, передбаченої планом.

Облік навчальної роботи викладачів здійснюється за фактичними витратами часу. Наприкінці навчального року завідувач кафедри/циклової комісії зобов'язаний оцінити якість виконання індивідуального плану роботи кожним викладачем і зробити відповідний запис у розділі «Висновки».

При підбитті підсумків навчального року на засіданні кафедри/циклової комісії питання про виконання індивідуальних планів професорсько-викладацьким складом (педагогічними працівниками) є одним із головних.

VII. АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Право на академічну мобільність може бути реалізоване на підставі міжнародних договорів про співпрацю в галузі освіти і науки, міжнародних програм та проектів, договорів про співпрацю між Академією або його основними структурними підрозділами та іноземними вищими навчальними закладами (науковими установами), їх основними структурними підрозділами, а також може бути реалізоване співробітниками та здобувачів освіти ми Академії з власної ініціативи, підтриманої адміністрацією Академії, на основі індивідуальних запрошень та інших механізмів.

Порядок організації програм академічної мобільності для учасників освітнього процесу в Академії на території України чи поза її межами визначається окремим Положенням.